

elSingulardigital.cat

DIARI D'ACTUALITAT NACIONAL

ENTREVISTA A L'ESCRITOR I PERIODISTA RAFAEL VALLBONA

“Carretero ha aconseguit unir Carod i Puigcercós”

Rafael Vallbona i Sallent va néixer al barri de Gràcia de Barcelona l'any 1960 i fa més de 35 anys que viu a la comarca del Maresme. Periodista de formació acadèmica i escriptor de vocació, Vallbona va iniciar la seva carrera periodística al ja desaparegut TeleExpress. Al llarg de la seva trajectòria ha treballat a RNE, Catalunya Ràdio, El País i El Observador, on va ser Redactor en Cap. Actualment, combina les seves col·laboracions a El Mundo, RNE i RAC1 amb les classes que imparteix a la Facultat de Comunicació de la Universitat Ramon Llull. La propera setmana surt a la llum la seva darrera obra amb el títol de 'Jo he servit el Tripartit. Docudrama d'un ex de Maragall'.

P. Per què va escollir aquest títol?

R. Tot va venir del llibre 'Jo he servit al Rei d'Anglaterra' del txec Bohumil Hrabal, del qual em vaig permetre la llibertat d'agafar la parafrasi per explicar les aventures i desventures d'un conseller al primer Tripartit de la Generalitat. Aquesta obra havia de ser, en un principi, les experiències i reflexions de Joan Carretero, però, al cap de poques entrevistes, va decidir no fer el llibre.

P. I, llavors que va passar?

R. A mi em seduïa la idea. Llavors vaig decidir tirar endavant el projecte però com si fos un relat d'un conseller sense nom, malgrat que tot el que s'explica és totalment cert.

P. Com creu que s'ho prendrà el món polític català?

R. Hi ha gent que ja ha tingut accés a l'obra i m'ha comentat que algú s'ho prendrà malament. Jo crec que s'equivoquen, ja que en el llibre no hi ha vocació de càrrega contra ningú, sinó que el que pretenc és relatar uns fets que van passar i que la majoria estan publicats. També és veritat que si algú es molesta, aquest no serà el meu problema.

P. La cúpula d'ERC surt perjudicada?

R. Surt esmentada i criticada, al igual que la del PSC, IC-V i el propi Pasqual Maragall. Tots són criticats, fins i tot els darrers governs de CiU. Crec que aquest llibre pot ajudar a entendre millor el que va ser el Tripartit i com va acabar. A banda d'això, penso que el principal problema que van tenir és que es van posar el llistó massa alt i ho van voler solucionar tot el primer dia.

P. Per què creu que Carretero està tan dolgut amb l'actual cúpula d'ERC?

R. Primer de tot, he de dir que Carretero va ser sempre molt crític amb el Tripartit. Estava il·lusionat per construir un país diferent i per superar els darrers anys de CiU. Però, la il·lusió la va anar perdent gradualment al veure el que passava, fins al punt de proposar al partit retirar-se del govern al veure que quedaven desplaçats amb el tema del Nou Estatut. Ara, després d'un cert temps, planteja un congrés per discutir la línia del partit, encara que no sap fins a quin punt pot fer un duel amb la direcció. El que sí que és veritat és que Carretero ha aconseguit unir Carod i Puigercós i la pugna pel poder sembla que ha desaparegut.

P. La figura de Maragall també apareix al llibre. Com se'ns presenta?

R. Maragall no va poder liderar el Tripartit i això va provocar que anés sempre a la deriva. Ell és, literalment, un psicotímid i no queda gaire afortunat, encara que penso que si hagués exercit més lideratge, el govern hauria pres un altre rumb. Amb tot això, haig de comentar que la frase de Carretero de què el govern era com un Dragon Khan la trobo molt encertada, ja que cada dia hi havia alguna declaració que feia trontollar el govern.

P. A finals de febrer, hi haurà el Consell Nacional d'ERC. El llibre ja estarà al carrer. Com creu que rebran a Carretero?

R. Crec que bé, ja que en els consells nacionals es discuteixen, sobretot, les estratègies del partit. A més a més, estic segur que ell no buscarà cap protagonisme. Carretero té molts aliats dins del municipalisme i el que no vol és que hi hagi enrenou per a què la cosa vagi malament en les properes eleccions municipals.

P. Vertaderament, creu que el primer Tripartit va ser un drama?

R. Sí, però un drama en el sentit tècnic de la paraula. Crec que ni Lluís Arcarazo ho hagués fet tan bé. Té tots els ingredients per ser una obra de teatre: Plantejament, nus i desenllaç. També és veritat que tot el rebombori va ofuscar l'obra de govern i això va ser molt preocupant. Hi havia voluntat de tirar el país endavant, amb projectes com la Llei de Barris o el repte del Nou Estatut.